

Oslo 26. februar 1945.

M Y R D E T.

Blant de nordmenn som i de siste dager er myrdet av tyskerne og våre hjemlige nazister er også tre av våre beste kolleger, nemlig Carl Ferdinand Gjerdrum, Jon Visliø og Franz Aubert.

Med vanlig feighet tør nazistene ikke uten omsvøp vedstå seg sin gemene forbrytelse: At disse advokater ble skutt som gisler i anledning av likvideringen av generalmajor Märthinsen. Istedet forsøker man å gi det utseende av at de myrdede er funnet skyldige i virksomhet rettet mot fienden. Dette skulde rettferdiggjøre mordene.

Etter snart 5 års nazityrani er vi holdt opp med å bli overrasket over de nazistiske overgrep, hvor umenneskelige og brutale disse enn måtte være. Men vi har heldigvis ikke glemt å føle sorg, forbitrelse og avsky over denslags handlinger. Heller ikke på dette punkt har makthaverne vært særlig heldige i nazifiseringen av vårt folk.

Vi minnes med vemod våre gode kolleger som falt som martyrer for vår store sak.

Advokatene i Rogaland.

I vårt forrige nummer meddelte vi at en del advokater i Rogaland hadde vært utsatt for alvorlige overgrep fra nazistenes side. Vi har nå mottatt nærmere opplysninger.

Overensstemmende med gjeldende parole hadde advokatene nektet å sende inn oppgaver over sine funksjonærer. Advokatene ble da utsatt for sterkt press. Etterhvert ble følgende advokater arrestert: Jacob Hidle, Tjalve Gjöststein, Torleiv Tengs Pedersen, Harald Sund og Hermen Holland. De fikk også sine formuer beslaglagt. Samtidig ble det meddelt at hvis fylkets øvrige advokater ikke innen en bestemt dag hadde sendt inn oppgavene, ville ytterligere arrestasjoner bli foretatt og de beslaglagte formuer inndratt. Dersom advokatene på den annen side ga etter, ville de arresterte bli løslatt og de beslaglagte formuer frigitt.

Advokatene fant etter dette ikke lenger å kunne fortsette motstanden, og samtlige kretsens advokater ga etter og sendte inn oppgavene. Betegnende nok innfridde ikke makthaverne sitt løfte om å frigi de arresterte advokater, idet Hidle og Gjöststein fremdeles sitter fengslet. Man begrunnet dette med at de var overtatt av tysk politi.

Det står dessverre ikke til å nekte at Rogalandsadvokatene herved på det alvorligste har sviktet hjemmefronten. Og ikke det alene. Men de har også vanskeliggjort stillingen for sine kolleger, som nå må være forberedt på lignende aksjoner annensteds. Det er nemlig all grunn til å anta at nazistene, stimulert av denne seier, vil fortsette med sine overgrep også i andre distrikter. Og endelig har disse advokater svekket advokatstandens anseelse, et forhold som ikke bare går ut over vår stand som sådan, men som kan komme til å minke den betydelige innflytelse vi hittil har kunnet øve over store deler av næringslivet i dets nasjonale kamp.

Det er et stort ansvar Rogalandsadvokatene har pådratt seg ved å gi etter for nazistenes trykk, og dermed i samlet flokk bryte en klar parole fra hjemmefronten.

På den annen side nærer vi ingen særlig frykt for at noe lignende vil skje annetsteds. Vi vet at holdningen blant advokatene er god i det overveiende antall kretser, og at man der er fast bestemt på at det beklagelige tilfelle fra Rogaland ikke skal få lov å gjenta seg. Den økende motstand mot nazifiseringen som idag preger hele vårt næringsliv forøvrig, bør mere enn oppveie frafallet blant advokatene i Rogaland. Det er nemlig et faktum at hvor det gjelder funksjonær oppgaver, kontingentbetaling, mottagelsen av tillitsverv i forbundene o.s.v. har hjemmefronten i den senere tid kunnet notere en stadig fastere holdning innen de forskjellige næringer. Dette bør stimulere advokater til ytterligere fasthet.

Vi vil dog påny innskjerpe at man stadig må være på vakt mot enhver utglidning, og ubarmhjertig slå ned på alle tegn på ettergivenhet hos våre kolleger. Vær klar over at praktisk talt enhver argumentering som leder til ETTERGIVELSE / hvor overbevisende den enn kan synes - i virkeligheten bare er et påskudd, og skyldes en manglende vilje til å bringe noe offer.

Vi vil forøvrig ikke se bort fra muligheten av at Rogalandsadvokatenes svakhet iallfall delvis kan skyldes hensynet til de fengslede kolleger. Men det skulde være overflødig å si at dette er hensyn man idag ikke har lov til å ta. Den som utsettes for overgrep, er selvsagt å beklage. Men idag gjelder det viktigere ting enn å spare den enkelte landsmann for ubehageligheter. Den som utsettes for overgrep, for ta sin støyt på samme måte som vi andre er beredt til det "når det blir krevet"

Vi har parolene og de skal følges, uansett hva det koster oss eller andre.

Vi antydet i vårt forrige nummer at de overgrep som var foretatt overfor advokatene i Rogaland muligens var av den art at vår stand ikke kunne forholde seg passiv lenger. Etter at disse advokater selv har sviktet, er det selvsagt ingen grunn til å foreta noe. Skulle imidlertid lignende overgrep finne sted annetsteds, og fronten - hva vi forutsetter - holder, må vi være forberedt på å gå til aksjoner som kan kreve store offer av hver enkelt av oss.

Arrestasjoner.

Følgende advokater er arrestert i den senere tid: Peter Meyer, Larvik, Trygve Gudde, Trondheim, Valentin Voss, Knut Anonsen, Leif Bendixen, Reidar Dahl, og Kjell Haavind, Oslo. Senere er Voss, Anonsen, Birger Eriksrud og Axel Heiberg löslatt, likeså Carsten Arnholm som ble arrestert i mai 1944.

-----ooOoo-----